

32001L0040

2.6.2001

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 149/34

DIRECTIVA 2001/40/CE A CONSILIULUI
din 28 mai 2001
privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 63 alineatul (3),

având în vedere inițiativa Republicii Franceze ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Tratatul prevede adoptarea de către Consiliu a unor măsuri privind politica de imigrație în materie de condiții de intrare și de ședere, precum și în materie de imigrație clandestină și de ședere ilegală.
- (2) Consiliul European de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999 și-a reafirmat dorința de a crea un spațiu de libertate, securitate și justiție. În acest scop, este necesar ca o politică europeană comună în materie de azil și migrație să vizeze, în același timp, aplicarea unui tratament echitabil resortisanților țărilor terțe și o mai bună gestionare a fluxurilor de migrație.
- (3) Necesitatea de a asigura o mai mare eficiență a executării deciziilor de îndepărtare, precum și o mai bună cooperare între statele membre implică recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare.
- (4) Este necesar ca deciziile de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe să fie adoptate în conformitate cu drepturile fundamentale, astfel cum sunt garantate de Convenția europeană privind protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 4 noiembrie 1950, în special articolele 3 și 8, de Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951 și astfel cum rezultă din principiile constituționale comune ale statelor membre.
- (5) În conformitate cu principiul subsidiarității, obiectivul acțiunii preconizate, respectiv cooperarea între statele membre în materie de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe, nu poate fi realizat în mod adecvat de statele membre și, în consecință, având în vedere efectele acțiunii preconizate, poate fi mai bine realizat la nivel comunitar. Prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.
- (6) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și Irlandei, anexat la Tratatul privind

Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Regatul Unit a notificat, prin scrisoarea din 18 octombrie 2000, dorința sa de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.

- (7) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive și, în consecință, nu are nici o obligație în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale. Având în vedere că prezenta directivă dezvoltă *acquis-ul* Schengen în aplicarea dispozițiilor prevăzute de titlul IV din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca, în conformitate cu articolul 5 din respectivul protocol, decide, în termen de șase luni de la data la care Consiliul adoptă prezenta directivă, dacă o transpune sau nu în legislația sa internă.
- (8) În ceea ce privește Republica Islanda și Regatul Norvegiei, prezenta directivă reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor *acquis-ului* Schengen în sensul acordului încheiat la 18 mai 1999 de Consiliul Uniunii Europene și cele două state. La încheierea procedurilor prevăzute de acord, drepturile și obligațiile ce decurg din prezenta directivă se aplică, de asemenea, celor două state și relațiilor dintre cele două state și statelor membre ale Comunității Europene cărora se adresează prezenta directivă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Fără a aduce atingere, pe de o parte, obligațiilor care decurg din articolul 23 și, pe de altă parte, aplicării articolului 96 din Convenția de aplicare a acordului Schengen din 14 iunie 1985, semnată la Schengen la 19 iunie 1990, denumită în continuare „Convenția Schengen”, obiectul prezentei directive este de a permite recunoașterea unei decizii de îndepărtare luată de o autoritate competentă a unui stat membru, denumit în continuare „stat membru autor”, împotriva unui resortisant al unei țări terțe care se găsește pe teritoriul unui alt stat membru, denumit în continuare „stat membru de executare”.

(2) Orice decizie luată în conformitate cu alineatul (1) este pusă în aplicare în conformitate cu legislația aplicabilă a statului membru de executare.

(3) Prezenta directivă nu se aplică membrilor familiei cetățenilor Uniunii care își exercită dreptul de liberă circulație.

⁽¹⁾ JO C 243, 24.8.2000, p. 1.

⁽²⁾ Aviz emis la 13 martie 2001 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

Articolul 2

În sensul prezentei directive, se înțelege prin:

- (a) „resortisant al unei țări terțe”: orice persoană care nu are cetățenia unuia dintre statele membre;
- (b) „decizie de îndepărtare”: orice decizie dispunând îndepărtarea, luată de autoritatea administrativă competentă a statului membru autor;
- (c) „măsură de executare”: orice măsură luată de statul membru de executare în vederea punerii în aplicare a unei decizii de îndepărtare.

Articolul 3

(1) Îndepărtarea prevăzută la articolul 1 se impune în următoarele cazuri:

- (a) resortisantul unei țări terțe face obiectul unei decizii de îndepărtare fondate pe o amenințare gravă și actuală împotriva ordinii publice sau împotriva securității și siguranței naționale și luate în următoarele cazuri:
 - condamnarea resortisantului țării terțe de către statul membru autor pentru o infracțiune pasibilă de pedeapsă cu privire de libertate de cel puțin un an;
 - existența unor motive serioase de a crede că resortisantul țării terțe a săvârșit fapte penale grave sau existența unor indicii reale că acesta intenționează să săvârșască astfel de fapte pe teritoriul unui stat membru.

Fără a aduce atingere articolului 25 alineatul (2) din Convenția Schengen, în cazul în care persoana în cauză este titulară a unui permis de ședere eliberat de statul membru de executare sau de un alt stat membru, statul de executare consultă statul autor și statul care a eliberat permisul respectiv. Existența unei decizii de îndepărtare luate în temeiul prezentei litere permite retragerea permisului de ședere, în măsura în care legislația internă a statului care a eliberat permisul o autorizează;

- (b) resortisantul unei țări terțe face obiectul unei decizii de îndepărtare fondate pe nerespectarea reglementărilor interne privind intrarea sau șederea străinilor.

În ambele cazuri prevăzute la literele (a) și (b), decizia de îndepărtare nu trebuie să fi fost amânată sau suspendată de statul membru autor.

(2) Statele membre pun în aplicare prezenta directivă cu respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

(3) Aplicarea prezentei directive se face fără a aduce atingere dispozițiilor Convenției privind stabilirea statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de azil prezentate în unul dintre statele membre ale Comunităților Europene (Convenția de la Dublin) și ale acordurilor de readmisie dintre statele membre.

Articolul 4

Statele membre se asigură că resortisantul unei țări terțe în cauză poate, în conformitate cu legislația statului membru de executare, exercita o cale de atac împotriva oricărei măsuri prevăzute la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 5

Protecția datelor cu caracter personal și securitatea datelor sunt asigurate în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾.

Fără a aduce atingere articolelor 101 și 102 din Convenția Schengen, fișierele de date cu caracter personal se utilizează în temeiul prezentei directive numai în scopurile prevăzute de aceasta.

Articolul 6

Autoritățile statului membru autor și ale statului membru de executare utilizează toate mijloacele adecvate de cooperare și schimb de informații în vederea punerii în aplicare a prezentei directive.

Statul membru autor furnizează statului membru de executare toate documentele necesare pentru a atesta permanența caracterului executoriu al deciziei prin mijloacele adecvate cele mai rapide, dacă este necesar în conformitate cu dispozițiile pertinente din manualul SIRENE.

Statul membru de executare face o examinare prealabilă a situației persoanei în cauză pentru a se asigura că nici actele internaționale aplicabile, nici legislația internă aplicabilă nu se opun punerii în aplicare a deciziei de îndepărtare.

După aplicarea măsurii de executare, statul membru de executare informează statul membru autor cu privire la aceasta.

Articolul 7

Statele membre compensează între ele dezechilibrele financiare care pot rezulta din aplicarea prezentei directive, în cazul în care costul expulzării nu poate fi suportat de resortisantul (resortisanții) țării (țărilor) terțe în cauză.

Pentru a permite aplicarea prezentului articol, Consiliul adoptă, la propunerea Comisiei, înainte de 2 decembrie 2002, criteriile și modalitățile practice adecvate. Criteriile și modalitățile practice respective trebuie, de asemenea, respectate pentru punerea în aplicare a dispozițiilor articolului 24 din Convenția Schengen.

Articolul 8

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive înainte de 2 decembrie 2002. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

Articolul 9

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 10

Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Adoptată la Bruxelles, 28 mai 2001.

Pentru Consiliu

Președintele

T. BODSTRÖM
